

عند الطبيب

نوزدپزشک | عادل اشکبوس

پزشک: إسهال، تهوع، بیماری قند با فشار خون داری؟
حمدی: لا، يا حضرة الطبيب، ما عندي.

حمدی: نه أقای دکتر، ندارم.
طبيب: أشعر بحكة و حرقة في عيني.

حمدی: در چشمان احساس خارش و سوزش می کنم.
طبيب: هل تتمم عيناك أو تفرز؟

پزشک: آیا از چشمانت شک می آید یا ترشح می کند؟
حمدی: لا، یا سینی، تدمّع فقط.

حمدی: نه آقا، فقط اشک می آید.

حمدی: و عنك حمی شدیدة. سوف أكتب لك وصفة.

عند طبيب الأمراض الداخلية

(نوزدپزشک بیماری های داخلی)

طبيب: ما يك؟

پزشک: چه ناراحتی داری؟

حمدی: عندي سعال و رشح و ألم في حلقي

حمدی: سرفه و ابریزش دام و کلویم در می کند.

(شخص الطبيب المريض وضع المخرا في فمه).

(پزشک بیمار را معاینه کرد و در دهانش درجه تپ گذاشت).

طبيب: عندك إسهال، هوعة، مرض سُكُر، أو ضَغْطُ الدُّمَ?

و تب شدیدی داری، برايت نسخه‌ای خواهم نوشت.

الطبيب: انت مصاب بالزَّكام.

پزشک: تو سرما خوده‌دار.

حمدی: ماذَا تكُبُّ لي في الوَصْفَةِ؟

حمدی: در نسخه چه می نویسی؟

الطبيب: الشراب، الحَبَّ، الإِبْرَةَ وَ الْكَبْسُول.

پزشک: شربت، قرص، أمبول و كبسول.

إن شاء الله تتحسن سريعا.

ان شاء الله زود خوب می شوی.